

dejs kan man jo privat samtale med de ærede Medlemmer, der formentlig ville tage denne Sag under nærmere Overvejelse, forsaavidt der ikke bliver nedsat Udvalg i Sagen. Jeg skal dog nævne, at med Hensyn til Tvangsafkørdnen forekommer det mig, at det Mindretal, som er blevet overstemt og har maattet finde sig i at gaa ind paa kun at faae en vis Brøkdæl af sit Tilgodehavende, dog bør have Sikkerhed for, at denne Brøkdæl ogsaa virkelig bliver udbetalt. Det er muligt, at der i saa Henseende findes Bestemmelser i Lovforslaget, hvorved en saadan Sikkerhed gives; jeg har dog ikke kunnet skjønne det. Naar Vedkommende, faar Voet overdraget til fri Raadighed, forekommer det mig, at han kan handle saaledes dermed, at den Vedkommende, dersom der er fastsat visse Terminer for Betalingen af den Brøkdæl af hans Fordring, som han skal have, aldeles ikke vil faae denne begrænsede Fordring opfyldt. Jeg antog, at det var Mindretallets Ret, at den Brøkdæl, som Flexallet bestemmer, at det skal notes med, maa det i ethvert Tilfælde have Sikkerhed for at faae udbetalt. Stulde der ikke være fuldkommen betryggende Bestemmelser i saa Henseende — det er jo muligt, at jeg har overset dem — kunde jeg ønske at faae saadanne Bestemmelser indførte. Jeg skal indskrænke mig til disse enkelte Bemærkninger, idet jeg skal tilføie, at jeg ikke ved, hvad jeg har fremført, har villet sige. Noget imod Lovforslaget, som skal forringe den Modtagelse, det for Dvrigt har faaet her i Salen.

S. M. Petersen: Heller ikke jeg har igaar eller skal idag søge at forringe den Ros, som nærværende Lovarbejde vistnok fortjener og ogsaa har faaet, men deraf følger dog ikke, at Folk, som staa noget udenfor den hele Materie, ikke skulde kunne tillade sig at fremsætte deres Anskuelser, der ere fremavlede af det daglige Livs Forhold, og som, med al Agtelse for de Herrer, der have dannet den Kommission, som har frembragt dette Forslag, og, for den høitærede Minister, dog staa disse Forhold noget nærmere, end de Herrer kunne gjøre. Saa vidt mig bekendt, bestod den ærede Kommission, der flere Gange blev om-

talt igaar, den saakaldte Proceskommission, af 1 Departementschef, 6 Dommere, 2 Professore, 2 Høiesteretsadvokater og 1 Borgmester, og jeg tror ikke, at noget af disse Medlemmer i deres Livs Virksomhed har haft nogen sær Anledning til at gjøre sig bekendt med Forholdene paa de forskjellige Steder i Landet. Naar f. Ex. en Mand som jeg eller en af mine Lige vilde træde op og opponere i Forhold, som ere rent juridiske, og hvortil der hører videnskabelig Dannelse, vilde det ikke være rigtigt, og jeg gjør det aldrig; men jeg fordrer da som Gjengjæld fra de Herrer, at de skjænke anderledes Stillede i Samfundet nogen Opmærksomhed, naar man fremsætter en Mening, som er fremavlet, fremvoret og bragt til Bete ved det daglige Livs Forhold. Der er igaar gjort opmærksom paa — og jeg siger, det er med Rette —, at man ikke kan have nogen rigtig Indsigt i den hele Materie i alle dens Forgreninger; dette er ganske rigtigt, men naar Forholdene komme ind paa og berøre enhver Borger i Staten, hvad det af mig igaar betegnede Afsnit gjør, maa de Herrer tilgive, at vi dog søge at gjøre en Mening gjældende. Jeg gjorde min gjældende igaar, og jeg skal søge at gjøre den gjældende, saa længe jeg har Lov og Ret dertil, og det stedse med forøget Styrke, efter som jeg hører de Herrer's Udtalelser. Jeg begjærede Ordet igaar, da det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) havde Ordet. Han nævnte et Par Exempler, som skulde godtgjøre, at den Dækningsmaade, der ligger i den lovlige Ret, man har til at pantsætte sine løse Giendele, kan føre til Misligheder. Dette er ganske vist, men den ærede Taler havde ikke, fuldkommen Ret, naar han i al Almindelighed udtalte, at man kan tage Sikkerheden bort fra Kreditorerne, ved at omgaa Bestemmelsen, at man kan bortselge Pantet osv. paa en Ubetydelighed nær; det er ikke Tilfældet. Der er Intet i Veien for, at den, som giver Laan mod Underpant i løse Giendele, kan sikke sig ved en specificeret Liste, som indbefattes i selve Gjældsforfrivningen, og ved en Bestemmelse om, at hele Gjælden forfalder til Udbetaling, naar Laantageren eller Debitor forekommer disse Gjenstande paa en forfættelig